

Bir Şiir Vakti

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 11 Kasım 2019

Her düşün bir yenilgi olduğunu biliyorum
Her yenilginin de bir düş olduğunu.
Mahmuzlamadığım ne kaldı ki geride?
Sevginin tefe konduğu
Ölümcül bir ihtirasla bahşedilen umuda
Tapınan bir şiiirden mi ibaret yoksa
Heybetli her methiye.

Sona kurulu saat ve saate kurulu düzen...
Ne nakşeden ne ötüşen bir sefalet
İçindeki matemi sıraya dizen
Kurşun ağırlığında bir m/eziyet
Elbette iteklendiğim karelerde
Bir destur edindiğim şu şiir bile
Ağızma eşlik eden sür-git hayallerimde
Açan bir çiçekten çok öte.
İbaresini yüreğinin düş gücünde;
Düşe kalka büyümediğim elbette Tanrı'dan bir hediye.

Azımsandığım her izlekte
Suskunluğun tarifesi heybemdeki seccade:
Ne öldüm ne ördüm ne de gömdüm
İhanet erbabı her gerçeği mimleyen iblise
Çektiğim rest ile arındım biteviye;
Az gidip uz gidip dere tepeyi şiir bilip
İkramı hüznün solgun bir dizede yeşeren
Yüreğinin de sarkacında asılı tevazu
İllet nefsin ölümünü kutladım bir şiir vakti.

Seyrinde un ufak olmuş menkıbesi
Ruhun buz tutmuş seferinde günün
Seyyah yüreğime mademki kefilim;
Saymaya başlayabilirim de sondan geriye:
Sarıdan bozma yüzünde sevdalı bir ümmet mademki
Sefil karelerin de bozduğu gök kubbe

Yerden göğe uzanan şunca zarif yetim heceye
Basmakalıp bir isim mi takmalı?
Devranda yankılanan ruhu da mı azağa almalı?
Beylik bir nazire ötelirken mevsimi
Su küresinde gönlün yol alan mermi misali...

Her yetim mizacın da iz düşümü
Kaybolan umudun varsa yoksa bakiyesi
Nezdinden gecenin endamlı bir vazgeçiş
Yankılanan her dizede baş veren umut bile göreceli
Ve şimdi şanlı bir nida ile serilip de zemine
Ölebilirim kayrasında hazanın
Sevdalandığım nazarında mehtabın
Kayan yüreğimle tutduğumuz şu yıldız
Belki de yok eder acılarımı
Matemin rüzgârında salınan başakların da atar damarı
Geride bıraktığım her dize bil ki;
Mimarı hiçliğimin:
Bir minnet ehli yürekte bile yer yokken
İklimsiz seyrinde matem
Ürperen teninde bilinmez
Şerh düştüm işte ansızın.

Sevdalı gezegen olmadığı kadar da üzgün bu gün
Yarını dışleyen her şiir nasıl ki mahremi benliğin
Bir haleye tutduğum kadar da gerçeğim
Hüzün yüklenmiş öznenle serildiğim
En alışılmadık mizacı belki de yenilginin
Yazmaya dair de bir yemin
Kopan düğme misali içine yerleştiğim iliği sevmelerin.